

KVV PedF UK, akademický rok 2015/16

Posudek vedoucí bakalářské práce

Téma bakalářské práce: Dětské výtvarné práce – kam s nimi?

Studentka: Lucie Konopíková, Učitelství pro mateřské školy, kombinované studium

Studentka ve své práci řeší náročnou problematiku, která je navíc málo probádaná.

Cíl práce je v úvodu vymezený jako zkoumání podob toho, jak rodiče zacházejí s výtvarnými pracemi předškolních dětí, přinesenými ze školky a školy, a je dále nuancován v dalších částech práce.

V teoretické části se text zabývá strukturováním a promyšlením teoretických poznatků nabytých studiem odborné literatury. V praktické části předkládá výzkumnou sondu a didaktický projekt – tvorbu portfolia – ve kterém už reflektuje poznání z předchozí části. Autorka uvádí do dialogu oborové autory a komentuje význam, který tento dialog má pro její odborné myšlení (např. s. 11, 12).

Ve druhé kapitole věnované vymezení obsahů výtvarné výchovy v mateřské škole se studentka zabývá důležitými oborovými pojmy a problémy, jako je hodnocení výtvarných prací. Ve třetí kapitole studentka promýšlí, co se děje s dětskými výtvarnými pracemi v MŠ, vtipně a kultivovaně vykresluje paralely mezi umělcem a dítětem – čímž navazuje na tradici modernistických oborových didaktik.

Autorka má výhodnou pozici v nahlížení na studovaný jev, protože v době psaní byla zároveň učitelkou v MŠ a rodičem dětí nedávno vyšlých z MŠ, a má zkušenost a živý kontakt s profesionálním uměleckým prostředím, takže vykreslování paralel mezi perspektivami vycházejícími z těchto prostředí není v jejím případě uměle konstruované. Po prostudování podob archivování dětských prací ve výtvarném portfoliu v MŠ, včetně možnosti digitalizace s jeho klady a zápory, přechází studentka k výzkumné části. Na str. 32 a 33 formuluje cíle, výzkumný problém, výzkumnou otázku a podotázky. Následně analyzuje data sebraná prostřednictvím rozhovorů, a vytváří obraz vzhledem k výzkumné otázce a s oporou o výše prezentované teoretické bádání. Na s. 43 ukazuje funkci hodnocení, kterou má prezentace výtvarné práce v rodině pro sebepojetí dětí, analýzy prokládá citacemi z terénu. Dočítáme se o vysledovaných podobách archivace, prezentace, komunikace, hodnocení a kvalifikovanosti jeho aktérů a o faktorech, které do uvedených procesů zasahují, přičemž některé vhledy jsou v praxi využitelné, jako např., že „Nevýtvarně zaměřeným respondentům“ se jako „nevýtvarný artefakt“ jeví ten, který nemá snadno čitelný předmět nebo vznikl rychle (s. 49). Ve výzkumné sondě studentka využívá některých postupů Založené teorie, především k analýze dat. Přestože v interpretacích by bylo možné jít dál, otevírá a nastiňuje text pole dalším výzkumům. Výzkumnou část autorka uzavírá poznáním, že v dětských výtvarných pracích rodič/vychovatel především spravuje jejich autorovi „spojnici“ s dětstvím a buduje jeho sebe-pochopení (s. 52). V didaktické části práce studentka definuje portfolio vzhledem ke snaze o vhléd rodičů do výtvarné praxe v MŠ, přičemž pracuje m.j. s nedefinitivností artefaktu a s komunikační a společenství upevňující funkcí prezentace výtvarných prací. Vytváří metodiku tvorby portfolia, která obsahuje doporučení pro rodiče. V poslední kapitole reflektuje autorka svou vlastní výtvarnou praxi archivovanou v portfoliu a ukazuje, jak může toto médium sloužit dospělému člověku v reflexi vlastních pozic. V závěru práce nacházíme přílohy s vizualizacemi mezi-pojmových vztahů, které jsou vizuální paralelou s textem analytické části výzkumu.

Práci považuji za přínosnou pro další badatele v daném poli, a schopnou otevřít prostor pro otázky v diskurzu oborové didaktiky.

Studentka řádně cituje a parafrázuje odborné tituly, a také po formální stránce je text v pořádku.

Práce je logicky strukturovaná na kapitoly a podkapitoly, až na mírně nesystematické vybočení kap. 5 a 6, které patří pod kapitolu 4, což je ale z ostatního patrné.

Práce splňuje nároky na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze, 8. 5. 2016